

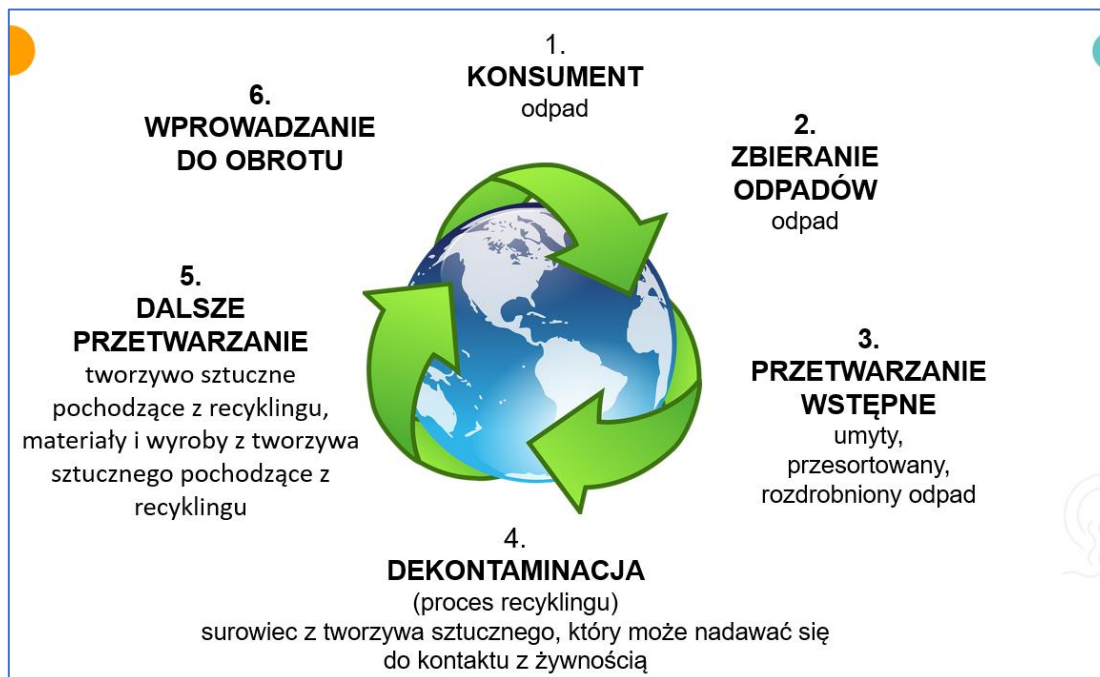
Drugie życie odpadów – opakowania na żywność

Rozporządzenie Komisji (UE) [2022/1616](#) z dnia 15 września 2022 r. w sprawie materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu przeznaczonych do kontaktu z żywnością – weszło w życie 10 października bieżącego roku.

W ramach Planu działania gospodarki o obiegu zamkniętym (GOZ) – Komisja Europejska za niezbędny warunek uznała zwiększenie recyklingu tworzyw sztucznych. Celem polityki jest zwiększenie mocy produkcyjnych w ramach recyklingu tworzyw sztucznych w Unii Europejskiej oraz zwiększenie zawartości materiałów z recyklingu w produktach i opakowaniach z tworzyw sztucznych. Jak łatwo zauważyć – znaczna część materiałów opakowaniowych z tworzyw sztucznych to opakowania produktów spożywczych. Więc koniecznym wydaje się być zwiększenie zawartości tworzywa sztucznego pochodzącego z recyklingu w opakowaniach produktów spożywczych, zapewniając przy tym ochronę zdrowia i życia ludzkiego.

Rozporządzenie (UE) 2022/1616 nakłada obowiązki na poszczególnych uczestników łańcucha gospodarki o obiegu zamkniętym. Wyznacza także warunki, jakie spełnić muszą materiały i wyroby z tworzyw sztucznych, zanim zostaną one wprowadzone do obrotu.

Podmioty gospodarujące odpadami, które w rozumieniu rozporządzenia (UE) 2022/1616 będą dostawcami surowca z tworzywa sztucznego muszą zapewnić, aby **zebrane odpady z tworzyw sztucznych pochodziły wyłącznie z odpadów komunalnych lub z handlu detalicznego artykułami spożywczymi lub od innych przedsiębiorstw spożywczych, jeżeli były przeznaczone i wykorzystywane wyłącznie do kontaktu z żywnością**. Ponadto zebrane odpady z tworzyw sztucznych, czyli np. zebrane „plastikowe opakowania” powinny być **wytworzone z substancji wymienionych w rozporządzeniu (WE) nr 10/2011, bądź mogą pochodzić z materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu wytworzonych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2022/1616**. Ważna informacja – odpady z tworzyw sztucznych będą poddawane kontroli podczas całego procesu zbierania i przetwarzania wstępnego za pośrednictwem systemów zapewnienia jakości.

Zebrane odpady opakowaniowe z tworzyw sztucznych ze względu na zanieczyszczenia mikrobiologiczne będą poddawane procesowi dekontaminacji, czyli **technologii recyklingu, której podstawowym celem jest usunięcie zanieczyszczenia mikrobiologicznego lub oczyszczenie**. Dekontaminacja może odbywać się w zakładach gospodarowania odpadami, zakładach recyklingu, czy też zakładach przetwarzania tworzyw sztucznych.

Na proces dekontaminacji, rozumiany jako pojedynczy proces recyklingu wymagane jest **zezwole nie Komisji Europejskiej**. O zezwolenie ubiegać się może osoba prawna lub osoba fizyczna, która opracowała proces dekontaminacji do własnych celów, lub na sprzedaż, bądź też z chęci posiadania możliwości udzielania na nią licencji. Wniosek o wydanie takiego zezwolenia zgodnie z przepisami krajowymi składa się do **Głównego Inspektora Sanitarnego**, ten przekazuje go do **Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności**. Do sześciu miesięcy od otrzymania wniosku – Urząd opublikuje opinię ze stwierdzeniem, czy dany proces recyklingu spełnia wymagania, tym samym czy wytworzone w ramach tej technologii materiały i wyroby z tworzyw sztucznych spełniają wymagania pod względem mikrobiologicznym. Kolejno Komisja Europejska w oparciu o opinię Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności stwierdza, czy pojedynczy proces recyklingu jest zgodny z warunkami stosowania odpowiedniej technologii recyklingu i wydaje decyzję udzielającą zezwolenia.

Istotnym dokumentem w procesie wytwarzania materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu przeznaczonych do kontaktu z żywnością jest **deklaracja zgodności**. Wyróżnia się dwie deklaracje zgodności – jedną dołącza prowadzący recykling (czyli prowadzący proces dekontaminacji) do tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu i razem z surowcem kieruje ją m.in. do **przetwórców**. Kolejną deklarację zgodności wręcza przetwórcą innemu przetwórcy. Dzięki deklaracji zgodności poszczególni uczestnicy łańcucha potrafią ustalić **tożsamość podmiotu zajmującego się recyklingiem, pochodzenie tworzyw sztucznych z recyklingu, a także przekazać przetwórcom i użytkownikom końcowym zalecenia dotyczące ich stosowania**.

Przetwórcy dokonują dalszego przetwarzania tworzywa sztucznego pochodzącego z recyklingu zgodnie z zaleceniami przekazanymi przez podmiot zajmujący się recyklingiem lub dostarczającego je przetwórcę.

Materiały i wyroby z tworzyw sztucznych, aby mogły być wprowadzone do obrotu, mają być wytwarzane tylko z substancji dokładnie przebadanych i wymienionych w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 10/2011. Ponadto materiały i wyroby z tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu mogą być wytwarzane jedynie przy użyciu **odpowiedniej technologii recyklingowej lub nowatorskiej technologii**. Należy pamiętać także, że wprowadzone na rynek opakowania na żywność – wykonane z tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu w oznakowaniu wymaganym na podstawie art. 15 rozporządzenia (WE) nr [1935/2004](#) powinny zawierać informacje o ewentualnych ograniczeniach w stosowaniu.

Szukasz serwisu prawnego prezentującego informacje prawne i nowości branżowe o ochronie środowiska?

Przetestuj [serwis Ekowiedza](#) za darmo przez 21 dni

Znasz nasze media społecznościowe?
Zachęcamy do ich odwiedzenia

Opracowanie jest własnością serwisu [Ekowiedza](#), którego właścicielem jest [Atmoterm S.A.](#)